

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนวิเคราะห์และอธิบายคุณค่าด้านวรรณศิลป์จากวรรณคดีเรื่อง นิราศภูเขาทอง

๑. ถึงบางเตือโถมะเตือเหลือประหลาด บังเกิดชาติแมลงหิวมิในไส้
เหมือนคนพาลหวานนอกย้อมขมใน อุปไมยเหมือนมะเตือเหลือระอา

๒. ดูน้ำวังกลิ้งเขียวเป็นเกลียวรอก กลับกระฉอกฉาดฉัดฉวัดเฉวียน
บ้างพลุ่งพลุ่งวุ้งวงเหมือนกงเกวียน ดูเวียนเวียนคว้างคว้างเป็นหว่างวน

๓. เห็นโศกใหญ่ไถลน้ำระกำแฝง ทั้งรักแชนงสวาทประหลาดเหลือ
เหมือนโศกพื้ที่ระกำก็ซ้ำเจือ เพราะรักเรือแรมสวาทมาคลาดคลาย

๔. ไม่เห็นคลองตองค้ำอยู่กลางทุ่ง พอหยุดยงดูชุมมารุมกัด
เป็นกลุ่มกลุ่มกุ่มกายเหมือนทรายซัด ต้องนั่งปัดแปะไปมิได้นอน

๕. ถึงบ้านจิวเห็นแต่จิวละลิวสูง ไม่มีฝูงสัตว์สิงกิ่งพฤกษา
ด้วยหนามดกรกดาษระตะตา นึกก็น่ากลัวหนามขามขามใจ
จิวรกลีบหองคุลีแหลม ดังขวากแชนงเสียมแทรกแตกไสว
ใครทำซู้คู่อ่านครั้นบรรลัย ก็ต้องไปปิ่นต้นนำขนพอง

ความรู้ที่ได้รับจากบทประพันธ์.....

ข้อคิดที่ได้รับ.....

แนวทางในการนำความรู้และข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน.....